

Ἡ χάσσα τοῦ Ταμείου μου θὲ νὰ βρεθῇ γεμάτη, ποτὲ σὲ δικαστήριον κανέναν δὲν θὰ τρέξῃ, τοῦ Κόντε Κάστρου θὰ παιχθῇ τὸ δρᾶμα 'στὸ Παλάτι, καὶ μιὰ κυρία πρεσβευτοῦ τὴν Μάρτυρα θὰ παίξῃ. Κι' ὁ γέρο Κλάδος θὰ γενῇ 'στῆς Τούρκισσαις εὐνοῦχος, κι' ἐγὼ θὰ γίνω πλὴ πεζός...καὶ ἑκατομμυριοῦχος.

Souris.

ΦΡΟΥ ΦΡΟΥ

Ἐν τῷ Ναῶ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως.
Ὁ ἐρωτύλος Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας κ. Θωμόπουλος—ὃ καὶ συγχάιρομεν διὰ τὸν προβιβάσμον του—εἶχε τοποθετήσῃ ἐντὸς τοῦ κιγκλιδωτοῦ χάχηδές τινας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, σὺν γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι.

Εἰ. ἐκ τῶν γραφίσκων τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν ἀρχίζει νὰ τοὺς σκουντᾷ καὶ νὰ τοὺς παραμερίζει.

Πλησιάζει καὶ εἰς ἕνα, διόλου χάχαν :

— Μὰ σὰς εἶπα ὅτι αὐτὴ ἡ θέσις, τοῦ λέγει, εἶναι γιὰ 'μᾶς, τοὺς διπλωμάτας.

— Ἐ, μὰ τότε, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ Κωνσταντινουπολίτης, ἀφοῦ εἴσθε διπλωμάτης, πῶς ἐκτελεῖτε καὶ χρέη κλητῆρος!

Καὶ ὁ καλλιγραφίσκος ἀκόμα ἔχει τὸ στόμα ἀνοιχτόν!!

Ἐμάθομεν ὅτι ὁ λοχίας ὁ ἀποπειραθεὶς ν' ἀπαλλάξῃ τὸν υἱὸν τοῦ ξενοδόχου τοῦ Ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Πα-

ρασκευῆς τὸ ἔκαμε χορατὰ καὶ ὅτι ἐννοοῦσε, ἀφοῦ τὴν ἔκοβε, νὰ τοῦ τὴν ἐπιστρέψῃ πάλιν μετὰ τὰς Ἑορτάς.

Αὐτὴν τὴν ἀπολογίαν ἐτοιμάζεται νὰ κάμῃ ὁ ἀγαπητὸς Ραμπαγᾶς, ὅστις ἀπὸ τινος ἔλαβεν ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὅλους τοὺς ἀποκεφαλίστας χωροφύλακας, πρὶν τοῦ Ἡρώδου ὅστις ὅμως δὲν ἦτο χωροφύλαξ.

Αἱ δύο ἐφημερίδες, ἡ παλαιὰ καὶ ἡ νέα, ἤρχισαν νὰ προανακρούωσιν ἐλάττωσιν (μινόρε) τοῦ ἐν Καίρῳ τηλεγραφηθέντος προξενικοῦ ἐγκλήματος. Ἡ νέα μάλιστα νομίζει καθήκον ὅλων μας νὰ περιμένωμεν τὴν ἐκθεσὶν τοῦ κ. Ἀλεξάκη, τοῦ δράστου τοῦ ἐγκλήματος, κατὰ τὰ ἐκ Καίρου τηλεγραφηθέντα ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν πράκτορος καὶ ὅλης τῆς Κοινότητος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

Δὲν πταίει ὁ Σουρῆς πταίω ἐγὼ ποῦ τὸν 'πῆρα μαζί μου κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Ἀναστάσεως.

Συναντηθέντες ἐν τῷ καφεψεῖῳ ἠρξάμεθα συζητοῦντες.

— Σὲ ποιά ἐκκλησία θὰ πᾶμε; Εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην δὲν πάω, λέγει ὁ Σουρῆς, διότι δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ πέσῃ κἀμμιά σανίδα ἀπὸ τῆς σκαλοσᾶς νὰ μὲ σκοτώσῃ. Ὅσω διὰ τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν, νὰ μὲ χρυσώσῃ, δὲν πάω νὰ σταθῶ οὐτ' ἀπέξω.

— Πᾶμε τότε στὴ Μητρόπολιν, ἀπαντᾷ ἐγώ.

— Ὡραία σκέψις, νὰ πάνε νὰ μᾶς πλακώσουν, νὰ ξεμπερδεύωμε.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛ' ΑΓΑΠΗΣΑ.

1878

("Ιδ. ἀριθ. 271).

Εἶπον, ὅτι ὁ Ἑλβετὸς ἀξιωματικὸς ἐθελοντῆς, λαθῶν τοὺς ὑπ' αὐτὸν 25 ἄνδρας, ἐξεκίνησε νὰ πάῃ νὰ σκοτώσῃ τοὺς τούρκους.

Ὁ Ἑλβετὸς εἶχε διαιρέσει τὴν μοίραν του στρατηγικῶς.

Προηγείτο αὐτῆς εἰς ἀνιχνευτῆς, τούτου εἶποντο δύο πρόσκόποι, ὧν πάλιν εἰς ἀγγελιοφόρος.

Τοῦ κυρίου σώματος—τὸ ὅποῖον ἀμέσως θὰ ἴδωμεν ἐκ πόσων ἀπηρτίζετο—ἡκολούθει ἡ ἐκ πέντε ἀνδρῶν ὀπισθοφυλακῇ, ταύτης ὁ σιτοπομπόμπος, ὁ δὺο δισάκια γαλέτας φέρων, μετὰ τοῦτον οἱ τῶν πολεμοφοδίων κομισταὶ, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, καὶ τέλος ἡ ἐκ πέντε ἀνδρῶν ἐφεδρεία. Πλὴν τούτων εἶχε καὶ πλαγιοφύλακας ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρας πλευρᾶς.

Ὡστε τὸ κύριον σῶμα, τὸ στρατηγεῖον, καὶ τὴν κυρίως μάχιμον δύναμιν ἀπῆρτιζον ὁ Ἑλβετὸς, ὁ γραμμα-

τεὺς αὐτοῦ καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ γραμματέως.

Ἡ φοβερά αὕτη στρατιωτικὴ δύναμις κατήρχετο ὅπως προσβαλοῦσα ἐξώσῃ τῆς Ἀγυῖας τὸν Ἀμούς Ἀγᾶ, ἡγούμενον 1500 ἀνδρῶν Πλεβνομαχητῶν.

Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ πάντες σχεδὸν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἴχομεν διασπαρῇ εἰς διάστημα τρίωρον πρὸς ἀνιχνευσὶν χωρικῶν, οὓς συλλαμβάνοντες ἤγομεν ἄκοντας καὶ ἐξωπλίζομεν εἰς τὸ στρατηγεῖον, ἐν ᾧ διεμένομεν ὁ γραμματεὺς καὶ ἐγώ, τοῦ ἀρχηγοῦ δὲν εἰξεύρω ποῦ ξεφαντόνοντος.

Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἠκούσθησαν μακρόθεν πυροβολισμοί.

— Τί τρέχει; ἀνεβόησαν πάντες.

— Πόλεμος, ἄρχισε ὁ πόλεμος, βοῶσιν οἱ χωρικοί.

— Σ' τὰ ὅπλα! Κραυγάζει ὁ πρὸ ἡμῶν μοναδικὸς φρουρός.

Δράττομεν τὰ σασεπὼ τρέμοντες.

Συσφίγγονται αἱ σιαγῶνές μας.

Τρέμομεν σύσωμοι, καὶ δὲν δυνάμεθα ν' ἀρθρώσωμεν λέξιν.

Ἐν μιᾷ στιγμῇ οἱ χωρικοὶ πάντες ρίπτοντες τὰ ὅπλα τρέπονται εἰς φυγὴν, ἀφίσκοντες ἐμὲ καὶ τὸν γραμματέα μόνους ν' ἀποθαυμάζωμεν τὰς πελιδνὰς ὤψεις μας.

Οἱ πυροβολισμοὶ ἐπυκνοῦντο, ὅτε κατωρθώσαμεν νὰ λαλήσωμεν.

— Καὶ τώρα, τί κάμομεν; ἠρώτησεν ὑποτραυλίζων